

Metsola elnök felszólalása az Európai Tanács ülésén

2024. november 8. | Budapest, Magyarország

Tisztelt Kollégák!

Mai ülésünket beárnyékolják az Albacete, Valencia és az egész Kelet- és Dél-Spanyolország térségét sújtó pusztító árvizek, amelyek során sok ember életét veszítette vagy eltűnt. Meg kell mutatnunk a közösségeknek, hogy Európa kiáll mellettük és mindazok mellett, akiknek az életét tönkretették a szörnyű események. Az emberek különösen az ilyen pillanatokban várnak el gyors, rugalmas és kézzelfogható eredményeket.

Az Európai Parlament kész minden lehetséges módon segíteni az újjáépítést, beleértve a pénzügyi támogatásra vonatkozó rugalmas intézkedéseket is. És gyorsan fogunk cselekedni. Ezt az elvet kell követnünk, amikor az Európában egyre gyakrabban előforduló természeti katasztrófák következményeire reagálunk.

Minél gyorsabban kell cselekednünk, és olyan rugalmasnak kell lennünk, amennyire csak szükséges, ne csak reagáljunk az eseményekre, hanem gondolkodjunk előre, hogy időben tudjuk jelezni, milyen kihívásokkal kell szembenéznünk, és mire van szüksége Európának.

Számomra és az Európai Parlament számára egy dolog biztos: nincs olyan közös kihívás, amelyet egyedül vagy elszigetelten jobban meg tudnánk oldani, mintha kéz a kézben cselekednénk. A céltudatosság és a globális befolyás nagyobb, ha együtt cselekszünk..

Pontosan így kell tekintenünk azokra a nagy geopolitikai problémákra, amelyekkel mindannyiunknak szembe kell néznünk. Legyen szó olyan változatos és jelentős kérdésekről, mint Oroszország ukrajnai háborúja, annak szükségessége, hogy kereskedelmi megállapodásokat kössünk világszerte, a közel-keleti béke és stabilitás helyreállításának mikéntje; Európa bővítése; a moldovai és grúzai választások; valamint annak eldöntése, hogy hogyan viszonyuljunk Kínához, és hogyan erősítsük a transzatlanti kapcsolatokat.

Bár érezzük az Egyesült Államokban e héten tartott választások hatását, meggyőződésem, hogy továbbra is azokra a megoldásokra kell összpontosítanunk, amelyeket itt, Európában akarunk nyújtani: cselekednünk kell, függetlenül attól, hogy ki van a Fehér Házban.

A júniusi európai választásokat követően ez megint cselekvésre való felhívás számunkra. Cselekedni saját védelmünk és biztonságunk biztosítása érdekében; cselekedni gazdaságaink növelése és versenyképességünk biztosítása érdekében; cselekedni a bénító bürokráciával szemben; cselekedni a bürokrácia és a túlszabályozás visszaszorítása érdekében.

Vezérelvünk nem az, hogy „Amerika választ és Európa arra reagálva cselekszik”, hanem az, hogy „Európa cselekszik”.

Az elmúlt évtizedek legmélyrehatóbb és legnagyobb következményekkel járó átalakulásának küszöbén állunk. A globális kereskedelem lassulása, a geopolitikai megosztottság növekedése, a technológia gyors fejlődése és amiatt, hogy a mienkhez képest hogyan változik a világ gazdasági hatalmainak megítélése saját iparágukról, Európa globális szinten elfoglalt helye komoly nyomás alatt van. Nem szabad hagynunk, hogy eltiporjanak minket. A világ visszafelé halad az egyre nagyobb elszigetelődés felé, éppen akkor, amikor az ellenkezőjére van szüksége.

Az európai polgárok júniusban az urnáknál világossá tették: nem ülhetünk ölbe tett kézzel és nem várhatjuk, hogy a dolgok maguktól megtörténjenek. Legyen szó akár a szabályozásról, gazdasági erőnk visszaszerzéséről, az innovációs kilátások bővítéséről, vagy arról, hogy a politikák és a jogszabályok hogyan szűrődnek le a közösségi és üzleti szintre. Bátor lépéseket kell tennünk annak érdekében, hogy olyan jövőt építsünk, amelyre polgáraink – különösen gyermekeink – reménykedve és lelkesedéssel tekinthetnek.

A jó hír az, hogy nem a nulláról kell indulnunk. Számos sikertörténetünk van, amelyre építhetünk. Az első elektromos akkumulátorok? Egy olasz találmányai. Az első modern programozható számítógép? A német mérnöki és technológiai tudásnak köszönhető. Bluetooth? Egy holland mérnök találta fel Svédországban. A GSM-rendszer? Az egész világra kiterjedő szabvánnyá vált az Európai Unió jóvoltából. Most már megvan a világ első átfogó jogszabálya a mesterséges intelligenciáról, a digitális szolgáltatásokról szóló jogszabály és a digitális piacokról szóló jogszabály, amelyek mind mérföldkőnek számítanak.

Így amikor egy versenyképesebb Európa kiépítéséről beszélünk, nem kell arról beszélnünk, hogy „kerül, amibe kerül”, mert már megvannak hozzá az eszközeink. Csak jobban ki kell használnunk a piacot és a már meglévő tehetséget, és meg kell találnunk a cselekvéshez szükséges politikai akaratot.

A Draghi- és a Letta-jelentés fontos jelzésekkel szolgál e tekintetben, és szilárd alapot nyújt, amelyre építhetünk. Ma azt szeretném felvázolni, hogy az Európai Parlament szerint mik az első alapvető lépések.

Az első: ki kell használnunk Európa eredendő innovációs szellemét.

A GDP arányában kifejezve az EU egyharmaddal kevesebbet költ kutatásra és fejlesztésre, mint a többi nagy OECD-gazdaság. Ez a szakadék kevesebb szabadalmat, kevesebb innovációt és lassabb termelékenységnövekedést okoz. Nézzük csak meg az autóiparunkat: a technológiai ágazatban való lemaradás munkahelyek ezreit veszélyezteti.

A mesterséges intelligencia lehetőséget kínál e tendencia megfordítására. De csak akkor, ha fokozzuk a beruházásokat és felgyorsítjuk a digitális átállást. A gyorsabb innováció segíthet felzárkózni, és növelheti a termelékenységet, ami a gazdasági növekedés egyik fő hajtóereje. Ugyanez igaz a dekarbonizációra is. Megértem, hogy ez kihívás, de egyben egyedülálló lehetőség is.

Saját jövőnk alakításáról van szó. Egy, az autonómiáját érvényesíteni képes Európa felépítéséről. És a függetlenség alatt nem az elszigetelődést értem. Éppen ellenkezőleg, a nemzetközi normákon alapuló nyílt és tisztességes kereskedelem alapvető fontosságú. Gondoljunk csak például a nyersanyagokra. Fokoznunk kell erőfeszítéseinket a kereskedelmi megállapodások hálózatának bővítésével, különösen a jelenleg előkészítés alatt álló megállapodások lezárásával.

A második: komolyabban kell foglalkoznunk a bürokrácia csökkentésével.

Amikor az európai választások előtt a tagállamokba látogattam, a vállalkozások – a multinacionális cégektől a mikrovállalkozásokig és a kkv-kig – következetesen megemlítették, hogy egyszerűbb, hatékonyabb és következetesebb szabályozásra van szükség. Egyes

esetekben a vállalatoknak évente akár több száz jelentéstételi vagy tájékoztatási kötelezettségnek kell megfelelniük. És a legtöbb esetben minél kisebb a vállalat, annál nagyobb bürokratikus teher nehezedik rá. A következő megbízatás során a hangsúlyt a jobb és intelligensebb, a végrehajtásra összpontosító szabályozásra kell helyezni.

Ez nem azt jelenti, hogy eltöröljük azokat az elveket, amelyekre oly büszkék vagyunk, ám sok esetben a kötelezettségek megkettőződését (néha akár megháromszorozódását) látjuk, ami nemcsak a nemzetközileg működő vállalatok működését nehezíti meg, hanem a kkv-k terjeszkedését is. Ez hosszú távon nem kedvezhet és nem is fog kedvezni a versenyképes gazdaságnak.

Meg kell hallgatnunk, hogy mit mondanak vállalkozásaink, gazdáink és iparágaink. Teret kell adni a vállalkozások számára, hogy kevesebb figyelmet kelljen fordítaniuk az adminisztratív követelmények teljesítésére, és inkább az ötleteik megvalósítására összpontosíthassanak. Olyan teret, ahol kudarcot lehet vallani, de ahol talpra állni is könnyebb.

Ebben az értelemben üdvözlöm a Bizottság elnökének elkötelezettségét a jogszabályok egyszerűsítése és a túlzott jelentéstételi követelmények minimalizálása mellett. Ez pozitív első lépés, és az Európai Parlament kész erre építeni. Amint azt Önök is tudják, a biztosjelöltek meghallgatása folyamatban van, és képviselőink ennek alapján fogják megvizsgálni a jelölteket.

A harmadik: többet kell tennünk a szétagoltság megszüntetése és a beruházások előmozdítása érdekében.

Bár tartózkodnunk kell az Egyesült Államokkal való összehasonlítástól, engedjenek meg egy kivételt. Ha a századforduló óta Európa gazdasági növekedése olyan ütemű lenne, mint az Atlanti-óceánon túli barátainké, egyes közgazdászok becslése szerint 11 millióval több munkahelyünk és 300 milliárd euróval több adóbevételünk lenne, amelyet újra befektethetnénk, vagy amellyel 60%-kal csökkenthetnénk Európa pénzügyi hiányát.

A nagyságrend nem mindegy. A növekedés munkahelyeket teremt, több megtakarítási lehetőséget biztosít polgáraink számára, jólétet eredményez, és növeli az EU versenyképességét. Akkor miért nem növekednek Európában a vállalkozások? Mert piacaink még mindig túlságosan szétagoltak. Ezt látjuk például az energia-, a védelmi és a távközlési ágazatban, de a bank- és tőkepiac területén is.

Az európai vállalkozásoknak már a kezdetektől fogva hatalmas akadályokkal kell szembenéznük, már a terjeszkedéshez szükséges első egymillió euró megszerzésétől kezdve. Ez nem a magánmegtakarítások Európai Unión belüli hiányának tudható be, hanem annak, hogy a szabályozási akadályok hátráltatják a beruházásokat.

Ez azt jelenti, hogy még a ragyogó ötletekkel és a közös piachoz való hozzáféréssel rendelkező induló vállalkozások is falba ütköznek. Természetesen még mindig vannak nagyszerű sikertörténeteink, amelyekre büszkék lehetünk, de végső soron az egységes piac akkor működik a legjobban, ha integrált.

A megtakarítási és beruházási unió kiteljesítése például elősegítené több uniós kockázati tőke megteremtését az ipar számára. Erre az üzemanyagra van szükségünk az induló vállalkozásoknak és a kkv-k-nak ahhoz, hogy itt Európában maradjanak, növekedjenek és boldoguljanak. Ily módon képesek leszünk felszabadítani a régióink fejlesztéséhez szükséges

beruházásokat, miközben a közszektor számára sokkal könnyebbé tesszük, hogy finanszírozza a rá eső részt.

A bátor lépések megtétele nem csupán politikai kérdés, hanem az a mód is, ahogyan mi, megválasztott képviselők kezeljük az olyan mindennapi problémákat, mint a szegénység, a munkanélküliség és az egyenlőtlenség. Ahogyan vissza tudjuk fizetni a felvett adósságot. Ahogyan eleget teszünk a közös felelősségünknek, nemcsak az európai gazdaság, hanem mindazok iránt, akik tőle függenek.

Végző soron a jólét a stabil világrend alapja. Ez a legerősebb ellenszere a geopolitikai feszültségeknek, különösen többek között a szomszédságunkban lévőeknek. Hamarosan tragikus évfordulóra kerül sor: az Ukrajna területén folytatott orosz agresszió 1000 napja tart. Mindez a közel-keleti instabilitás, valamint Oroszország Grúzia, Moldova és a Nyugat-Balkán destabilizálására tett folyamatos kísérletei mellett.

Európa mindig is az újtók, vállalkozók, építők, reformerek és gondolkodók otthona volt. Újjá kell élesztenünk ezt a szellemiséget, és egységesen fellépve kell megerősítenünk Európát, ahelyett, hogy hagyjuk összeomlani. Szeretném biztosítani Önöket arról, hogy a következő lépések megtételekor számíthatnak az Európai Parlamentre, és személyesen rám is.

Köszönöm!